

overgive Regjeringen at forvalte, og som vi kunde forvalte bedre og faae høiere Rente af. Endvidere har Regjeringen 16 Millioner af sine egne Obligationer liggende. S og for sig er dette jo urimeligt. Naar en privat Mand har gjort Gjæld og senere betaler den, tilintetgjør han jo Gjældsbeviset, og har Regjeringen været i Betrøff for Penge og derfor stiftet Laan, og har den senere betalt Gjælden, er det jo dog ganske urimeligt, at Regjeringen har Gjældsbeviserne liggende. Desuden er det vanskeligt at passe paa saadanne Papirer, ogsaa af den Grund, at mange af dem lyde paa Shændehaveren og Erfaringer, vi have, vise jo, hvor vanskeligt det kan være at have dirkefrie Kasser her i Landet, saa at man for at være sikker maa visse en alvorlig Kontrol med Hensyn til de Papirer, Regjeringen opbevarer. Denne Hensigt, som Regjeringen har med disse Papirer, er jo iøvrigt ganske klar, idet den ved at beholde sine Obligationer er i Stand til, naar der kræves nye Udgifter, at afholde dem uden nye Laan, og altsaa slippe for at henvende sig paany til Lovgivningsmagten. Den vil være i Stand til at afholde de store Udgifter, som bestandig gjære i dens Hjerne, ved at bruge de Penge, den har liggende. S Virkeligheden gaar hele denne Regjeringspolitik kun ud paa Befæstninger. Hvor man søger og leder, der ligger denne Befæstningspolitik stadig. Den lever, og aander i den Maade, hvorpaa Regjeringen forvalter dette Laands Penge. Gaar man videre og ser, hvorledes de øvrige Summer ere anbragte, saa vil man finde, at der ligger i fremmede Statspapirer: 10 Millioner Kr. i russiske, 11 Millioner i preussiske, $3\frac{1}{2}$ Million i engelske og $2\frac{1}{2}$ Million i spanske Papirer. Er det nu saa overordentlig heldigt for dette Land saaledes at udlaane sine Penge til fremmede Lande? Hvor nyttige og udmærkede Foranstaltninger man end i disse fremmede Lande iværksætter for danske Penge, er det vanskeligt for os at begribe, hvad Nytte vi kunne have heraf. Naar vi f. Ex. udlaane Penge til Preussen — vi have jo ganske vist i sin Tid faaet disse Papirer af Preussen, men vi kunde have solgt dem for længe siden — saa kunne vi jo vistnok, at Preussen bruger disse Penge til at befæste mod os, og den Regjering, som er saa overordentlig bange for og altid tænker paa mulig Krig, skulde dog være forsigtig med at udlaane Penge til Udlandet, der kunde bruge dem til Befæstninger, som kunde benyttes mod os. Og ser man med Hensyn til disse Papirer hen til deres Soliditet, er denne ikke uomtvistelig. Regjeringen har liggende 10 Millioner i

russiske Statspapirer til 5 pCt.; men disse Papirer staa nu saaledes, at istedetfor 5 pCt., som de ere udstedte til, give de 6 pCt., og dermed ere de i Virkeligheden fordømte. Det viser sig nemlig, at Kapitalister for at anbringe deres Penge i saadanne Papirer forlange noget større Rente, og medens engelske Konjols og franske Papirer staa over Pari, er Tilliden til russiske Papirer — jeg skal ikke komme ind paa Grunden dertil — paa Verdensmarkedet saaledes, at man forlanger større Rente af dem, end de ere udstedte til. Det er farligt at have sine Penge staaende i saadanne Papirer; thi ser man paa Oplysningerne i forrige Mars Finantslovsbetænkning, med Hensyn til hvad Regjeringen mente at kunne sætte sine Penge til, vil man se, at der var 267,400 £ 5 pCt.'s russiske Statsobligationer af 1872, og dem angav Regjeringen til 4,369,000 Kr.; men hvis man udregner disse Papirer efter, hvad Kursen i Diebliffet er, vil man finde, at de staa i 4,088,000 Kr., saa at der i Virkeligheden er et Tab i Diebliffet af 280,000 Kr. Hvad kan det saa nytte, at vi have saa høi Rente, dersom Regjeringen maasse har anlagt Pengene i saadanne Papirer paa Grund af den høiere Rente? Den har man ikke nogen Fordel af, naar der som iaar er et Tab af 7 pCt. paa disse Papirer; men der bliver et reelt Tab, idet Tabet udgjør fuldt saa meget, som hele Renten beløber sig til. At der heller ikke her i Landet er stor Tillid til disse Papirer, fremgaar, hvis de Herrer ville se paa Nationalbankens Regnskab for sidste Aar, deraf, at Banken har solgt sine, fordi dette Papir her i Landet ikke betragtes som et Papir, som det anses for rigtigt for Private, der ikke ville spekulere, og endnu mindre for Institutioner at have; men ikke desto mindre anlægger Regjeringen det danske Folks Penge deri. Endvidere er der foruden disse russiske desuden 11 Millioner Kr. i preussiske Papirer. Der er den Mangel ved at have disse, at i det Diebliff der, hvad Regjeringen jo bestandig tænker paa, kunde komme en Krig mellem vor mægtige Nabostat og os, have disse Papirer ikke den ringeste Værdi; saa bekendtgjør den preussiske Regjering, at disse Penge ere satte ud af Kurs, og saa er der ikke en eneste Mand, der vil give 10 Ore for dem. Have vi disse Penge liggende for at have disponible Fonds ved Muligheden af en Krig, vil det være utvivlsomt, at over $\frac{1}{6}$ af hele vor opparede Beholdning vil være værdiløs, hvis vi komme i Krig med den Stat, som vi mest af alle frygte. Jeg har tilladt mig at omtale disse Ting, fordi jeg synes, at det